

Існують різноманітні класифікації видів зовнішньоекономічної діяльності, оскільки в різних випадках можуть використовуватися різноманітні критерії. Основою регулювання діяльності підприємств України на зовнішніх ринках є Закон "Про зовнішньоекономічну діяльність".

В Україні можливість використання менеджменту, в тому числі у зовнішній сфері, з'явилася в роки перебудови, на початку переходу країни до ринкової економіки. В ході встановлення менеджменту ЗЕД вивчається досвід західних країн в галузі організації управління міжнародною діяльністю фірм. Для наших підприємств, менеджерів ЗЕД, інших спеціалістів, що здійснюють ЗЕД, цей досвід має неоціненне значення [2].

Отже, знання даного досвіду дає можливість виявити загальні тенденції і закономірності в розвитку менеджменту ЗЕД, особливості його здійснення в окремих країнах, порівняти вітчизняну практику по організації управління ЗЕД з іноземною.

Список використаних джерел:

1. Дроздова Г.М. Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності підприємства: навчальний посібник / Г.М.Дроздова. – К.:ЦУЛ, 2002.-172 с.
2. Дідківський М. І. Зовнішньоекономічна діяльність підприємства: Навч. посіб. — К.: Знання, 2006. — 462 с.

УДК 338.486

В.М. Маховка, асистент

А.О. Демидкін, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ОСОБЛИВОСТІ ІНДУСТРІАЛЬНОГО ТУРИЗМУ

Останнім часом в Україні активізувалися як теоретичні дослідження туристичної сфери, так і практичні заходи щодо покращення функціонування туристичної інфраструктури. Це обумовлено усвідомленням переваг даної галузі для економіки та іміджу країни. В той же час, якщо раніше інтенсифікувався розвиток туризму в окремих центрах, то нині відбувається регіоналізація його розвитку, кожен регіон прагне створити

оригінальний туристичний продукт, якнайповніше розкрити характерний для нього спектр туристичних видів. З огляду на це починає актуалізуватися туристичний потенціал промислових регіонів. Аналізуючи туристичні ресурси деяких регіонів, можна стверджувати, що порівняльні переваги для розвитку індустріального туризму.

Індустріальний туризм необхідно розглядати як вид активного туризму, зосередженого в промислових регіонах, що має за мету споглядання індустріальних ландшафтів, ознайомлення з витворами індустріальної архітектури, відвідування як функціонуючих, так і непрацюючих виробничих підприємств з метою задоволення пізнавальних, професійних, ділових інтересів [2].

Стимулювання розвитку туризму в промислових містах повинне відбуватися із врахуванням специфіки їх туристичного продукту. Туристичними об'єктами в індустріальних центрах є переважно тіла та явища видобувної та переробної промисловості, що відображають, відтворюють, імітують розвиток ландшафту, пов'язаного з промисловою діяльністю людини та мають ту чи іншу пізнавальну цінність. За походженням туристичні об'єкти промислових міст доволі різноманітні, але основоположне значення мають: промислові будівлі та споруди; техногенні форми рельєфу; машинне устаткування [1].

Серед видів індустріального туризму виділяють: індустріально-пізнавальний (відвідування підприємств-гігантів та унікальних промислових ландшафтів і спостереження за процесами виробництва на них), індустріально-діловий (відвідування підприємств з метою укладання договорів купівлі-продажу машинного устаткування, патентування певних технологічних процесів), індустріально-пригодницький (подорожування промисловими ландшафтами з метою отримання позитивних емоцій та нових вражень), індустріально-навчальний (в першу чергу стосується студентів політехнічних ВУЗів, що отримані під час навчання ландшафтно-техногенні образи та уявлення конкретизують на практиці), індустріально-екстремальний (отримання гострих вражень під час проведення небезпечних для життя подорожей по антропогенно

трансформованим ландшафтам) [2].

Отже, з метою розвитку індустрії туризму доцільно активізувати зусилля щодо створення оригінального нестандартного вітчизняного туристичного продукту за рахунок інтенсифікації становлення туризму на в промислових регіонах та залучення індустріальних об'єктів до туристичного ринку.

Список використаних джерел:

3. Казаков В.Л., Казакова Т.А., Завальнюк О.Й. Техногенний туризм у системі природокористування //Екологія і раціональне природокористування: Збірник наукових праць Сумського державного педагогічного університету ім. А.С.Макаренка. – 2006. – С.221 - 229.3, с. 150

4. Пацюк В.С.Індустріальний туризм як найперспективніший напрямок розвитку туризму на теренах східної України: матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції «Туристична індустрія: сучасний стан та пріоритети розвитку» (6-7 травня 2009 р., м. Луганськ). – Вип. 4 – Луганськ: Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2009. – 89 - 94 с.

УДК 338.48 (477)

К.О. Яценко, магістр

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

СУЧАСНИЙ СТАН І ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ СФЕРИ В УКРАЇНІ

Туризм є однією з перспективних динамічних та прибуткових галузей світової економіки, оскільки в повній мірі акумулює природно-рекреаційний потенціал, ефективно використання якого створює можливості для отримання значних доходів.

За даними Світової туристичної організації UNWTO частка України в туристичних потоках Європи становить близько 4% та близько 0,9% в загальноєвропейських надходженнях від туристичної діяльності. Така значна розбіжність в структурі натуральних та грошових потоків може свідчити про низьку ефективність української туристичної сфери та низький рівень використання наявних туристичних ресурсів.

Проте, незважаючи на ряд несприятливих чинників,